

[Fisker.]

i adskillige Amter har man forøget Overvæltningen paa Kommunerne meget stærkt.

Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til her i Tinget at belyse de uheldige Virkninger af denne Overførsel til Kommunerne og skal ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt herom. Jeg vil derfor kun bemærke, at jeg er ganske enig i de Udtalelser, der er fremkommet under Forslagenes Behandling i 1927—28, gaaende ud paa, at man ved at anvende denne særlige Beskatningsform og ved at overføre paa Sognekommunerne en Del af Amtsskatterne paa dette Grundlag altid vil føre en Skattebyrde fra de forholdsvis velhavende Kommuner over paa de fattigste Kommuner i Amtet og derved ogsaa indenfor de enkelte Kommuner ramme de smaa Skatteydere forholdsvis haardt. De Erfaringer, jeg har gjort som praktisk Kommunalmand, har underbygget denne Opfattelse, som man vistnok kommer til at lade staa, idet Forholdene er ens i næsten alle Amtsraadskredse Landet over. Naar man saa hertil føjer, at denne Beskatningsform tillige belaster selv de allermindste Arbejdsindtægter med en Part af Storlandbrugets Grundskatter, tror jeg at turde hævde, at Ministerens Forslag om helt at ophæve denne Paragraf vil blive modtaget med megen Tilfredshed i store Befolkningskredse.

Amtsfondens Indtægter skal tilvejebringes efter Lovforslaget som Grundskyld og Ejendomsskyld i Overensstemmelse med Reglerne for de øvrige Kommunetyper og med en Afvikling af Ejendoms- eller Bygningsskylden for Øje. Om denne Del af Paragraffen kan jeg henvise til mine Bemærkninger om Lovforslagets Fællesbestemmelser, disse Bemærkninger omfatter ogsaa Amtsskatterne.

Jeg skal derimod knytte nogle Udtalelser til Bestemmelsen om, at hvor Amtsskatten overstiger 8,5 pro mille af Amtets skattepligtige Grundværdi, vil det overskydende Beløb, men dog ikke udover en Trediedel af hele Skattebeløbet, kunne udskrives paa de i Amtsraadskredsen bosiddende Skatteydere, saaledes at Beløbet fordeles paa Skatteyderne i Forhold til Størrelsen af den dem paalignede Indkomstskat til Staten. Jeg vilde ikke have haft noget imod en Skatteordning, hvor Amtsfondens Fornødenheder dækkedes fuldt ud ved Ligning paa fast Ejendom, men jeg erkender, at den foreslaede Ændring er en særdeles værdifuld Forbedring af den gældende Ordning, og dette af flere Grunde. Først fordi Amtskommunernes Adgang til

at overføre Skatterne paa andet Grundlag end de faste Ejendomme stærkt begrænses og fremtidig er betinget af Forholdet mellem Amtsskattene og den skattepligtige Jordværdi. Hvor Skatten er forholdsvis høj sammenholdt med Jordværdien, kan man gøre Brug af denne Ret, indtil Skatten er bragt ned til Grænsen; hvor dette ikke kan siges at være Tilfældet, hviler hele Skattebyrden paa de faste Ejendomme alene. En Bestemmelse af denne Art findes ikke i den nugældende Ordning. Beskatningen efter den nugældende § 50 er saaledes indrettet, at man kan overvælte indtil en Trediedel af Amtsskatten paa Sognekommunerne uden Hensyn til, om Amtsskatten som Helhed ligger forholdsvis højt eller lavt i Forhold til Amtets Grundværdi. Man har savnet, forekommer det mig, hidtil en Motivering for denne Overvæltning. Nu kommer den. Man siger her: Hvor Amtsskatterne ligger saa højt, at de overstiger denne Grænse, har man der en saglig Motivering for at overføre et Beløb paa et andet grundlag, indtil Skatten kommer ned til Grænsen. Dette, at man har kunnet overvælte Amtsskatterne med indtil en Trediedel uden Hensyn til Amtsskattens Størrelse, har medført en ikke ringe Vilkaarlighed og megen Ulighed i Beskatningen Landet over. Amter, hvor Amtsskatterne er forholdsvis høje, har kun meget svagt brugt deres Ret til at overføre en Del af Skatterne paa Sognekommunerne; andre Amtsraadskredse, hvor Skattetrykket har været langt mindre paa de faste Ejendomme, har til Trods herfor anvendt Paragraffen fuldt ud og overført store Dele af Amtsskatterne paa Sognekommunerne. Der raades nu Bod paa dette uheldige Forhold i Lovforslagets § 7. Der kræves Amtsskatten udskrevet paa fast Ejendom som normalt Grundlag, og kun hvis Beskatningen overstiger 8 Kr. 50 Ø. pr. 1000 Kr.'s Grundværdi, kan Beløbet overføres, men dog højst med Tredieparten af det samlede Beløb, paa andet Skattegrundlag, nemlig paa de i Amtsraadskredsen bosiddende Statsskatteydere. Man undgaar derved at belaste de sognekommunale Budgetter med Dele af Amtsskatten, og man imødekommer dermed et Ønske, der er almindeligt i alle Sogneraad, og som gentagne Gange har fundet Udtryk i enstemmige Udtalelser fra Møder i de forskellige Sogneraadforeninger. Det glæder mig, at Ministeren og den nuværende Regering har taget Hensyn hertil. Der er, efter min Opfattelse i hvert Tilfælde, ikke megen Mening i at paalægge Sogneraadene at indkræve Penge til Amtsraadene,